

20.7.4

66a (איתביה ר' יוסף לרבה) → 67b (חד מינייהו רב פפא אמרה)

1. אם עלה קרְבָנו מן הַבָּקָר זָכַר תָּמִים יִקְרִיבֵנו אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרַצְנוֹ לִפְנֵי ה': וַיִּקְרָא פֶּרֶק א פסוק ג
2. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ יִכְבַּס בְּגָדָיו וְרַחַץ בְּמַיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב: וַיִּקְרָא פֶּרֶק טו פסוק ה
3. וְחִלּוּנִים אֲטָמוֹת וְתַמְרִים מִפּוֹ וּמִפּוֹ אֶל כְּתָפוֹת הָאוֹלָם וְצִלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֵבִים: יִחֻזְקָאֵל פֶּרֶק מא פסוק כז
4. וְהָיָה כִּי יִחְטָא וְאִשָּׁם וְהִשִּׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת הָעֵשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת הַפְּקֻדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ אֶת הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא: וַיִּקְרָא פֶּרֶק ה פסוק כג
5. וְאָמְרָתֶם הִנֵּה מִתְלַאֵה וְהַפְחַתֶּם אוֹתוֹ אָמַר ה' צְבָאוֹת וְהִבְאֵתֶם גְּזֵל וְאֵת הַפְּסֹחַ וְאֵת הַחֹלֶה וְהִבְאֵתֶם אֶת הַמִּנְחָה הָאֲרֻצָּה אוֹתָהּ מִיָּדְכֶם אָמַר ה': מִלֹּאמֵי א, יג

- I Continuation of dispute between רבה and ר' יוסף as to whether יאוש is a קנין (רבה – it is, but unclear if מה"ת or מד"ס)
- a Challenge (ר' יוסף → רבה): if A steals חמץ from B and then פסח passes (→ אסור בהנאה), A may return it as is w/o liability
- i Explanation: since B was certainly מייאש, A should have acquired at (on ידי בניסן) and owe the value
- ii defense: יאוש is only effective when B is מייאש and A desires to acquire
- b Challenge (רבה → אביי) : v. 1 excludes גזול
- i Explanation: exclusion must refer to after יאוש, since before יאוש it's obviously not his → יאוש isn't an effective קנין
- ii defense (רבא): v. 2 also excludes a stolen (bed)
- 1 Explanation: cannot be a case where he stole materials and wove them into a bed – שינוי מעשה is certainly קונה
- 2 Rather: must be a case where he stole another's bed
- 3 So too: in v. 1, reference is when he stole another's קרבן
- c Challenge (ר' יוסף → אביי): (כלים כז:ח) hides of בעה"ב are liable for טומאה via intent (to have finished tanning), but not artisan
- i ת"ק is like a גגבה (in the default case of גגבה, there is יאוש בעלים and יאוש קונה); גזול like an artisan (for this rule)
- ii ר"ש inverse: גגב is like an artisan (מחשבה is insufficient) and a גזול like a בעה"ב (there is יאוש in case of גזלה)
- 1 implication: יאוש is the key factor in determining ownership here (for both ת"ק and ר"ש)
- iii defense: in this case, he also trimmed the hide (יאוש + שנוי מעשה)
- 1 block: we know this to be a case of a dining cover, which needs no trimming (כלים כז:ז)
- 2 answer (ר' יוסף after death of רבה): due to שינוי השם (now called עיוצבה), which is fundamental reason for שנוי מעשה
- (a) Challenge: a beam (מריש) is only liable for דמים if built into a house due to תקנת השבים, even though שנוי השם
- (i) Answer1: always called מריש as per interpretation of v. 3
- (ii) Answer2 (ר' זירא): if taken out of house, the מריש returns to a "board" (כשורא) – this is שנוי החזר לברייתו
1. Unlike: the hide, that can never be restored to its original state
- (b) Challenge: ruling re: a pipe as generating שאובין מים, only a problem if hollowed then placed in
- (i) Explanation: if שנוי השם is significant, should be a problem even if placed then hollowed
- (ii) Answer: פסול מים שאובין דרבנן
- (iii) Challenge: if so, even if hollowed then placed, shouldn't invalidate waters
- (iv) Answer: when hollowed, it already has תורת כלי
- d Challenge (to ר' יוסף): if an אנס or גזול generate הקדש or תרומה, it's valid (→ יאוש קונה)
- i Defense: there, too, there is שנוי השם (טבל → מעשרה → חולין, מעשרה → טבל)
- II Interepretations of v 4: from חסדא ר', quoting ר' יונתן
- a Version #1: proves that שנוי קונה, since אשר גזל is superfluous → must be in original state, else liability is for value
- i Challenge: phrase needed to teach that חומש only applies to his own theft, not his father's
- ii Answer: it could have said גזל, use of אשר גזל teaches both
- b Version #2: proves that שנוי אינו קונה, - שנוי והשיב in any case
- i challenge: אשר גזל
- ii answer: needed to teach that חומש is only paid for his own theft (as above)
- III sources for יאוש being ineffective (support for ר' יוסף):
- a עולא v. 5 compares invalidity of stolen קרבן with the lame: just as the lame cannot be fixed, so too, the stolen
- b רבא – v. 1, which must be (as above), after יאוש
- i challenge: רבא himself defended against this argument by invoking v. 2 (above)
- ii answer1: רבא may have changed his mind about it
- iii Answer2: one of the statements may have been made by ר' פפא (his student)